

देवभृष्टतम् अत्रामुच्चेयत्र प्रधनं संस्कार्यनामोक्ते ख्यम् ।
सामवेदिनां ज्ञैतत् पादां वेदभेदव्यदाकरे ज्ञेयम् ।
आयुस् न० इत्य—असि शिव्वा । जीवितकाले “आयुरासोऽय
महलं देहि देवि ! नमोऽस्तु ते” देवीस्तुतिः । “आयुर्द्वातिगै
पीतं रुधिरं च पतन्निभिः” रघुः । “चतुर्थमायुषोभाग-
सुषित्वाद्य” गुरौ द्विजः । द्वितीयमायुषोभागं क्षतदारो-
गत्वे वसेत् भनुः “समारुक्तुर्दिवमायुषः च्यते” रघुः ।
“आयुषिं तत्त्वं निर्भिद्य प्राभ्युक्तिनिरसोचयत्” भट्ठिः । “चतुर्थं
चायुषः स्थानमस्मादप्तमञ्च यत्” इति पराशरोक्ते:
जन्मालग्नावधिके अष्टमस्थाने लतोयस्थाने च तद्विवेच्यम् ।
स्थानविशेषे च यहविशेषयोगऽच्छादिवशात् आयुर्विशेषः
अष्टमस्थाने चिन्तनोयपदार्थं सहितः” सर्वा० चिन्ता० दर्शितः ।
यदा “मरणाज्जीवितमरणं गुप्तस्थानं च मरणहेतुच्च । अन्त-
सुखमरणदेशं परिभवमपि चिन्तयेत् प्राज्ञः । रन्ध्रे चरे पापयु-
तेऽन्तराशावल्यायुरस्येति वदन्ति पठे । तत्रापि लग्ने चर-
योगजाते तत्त्वायुरस्येति वदन्ति सत्तः । खक्षेत्रसंस्ये सर्ति
रन्ध्रनाथे दीर्घायुराङ्गमुनयोमहान्तः । सन्देन वा चिन्त्य-
मशेषप्रमाणः खक्षेत्रमित्रोच्चरहस्यितेन । रन्ध्रे चरे णापि
युते विलग्ननाथे रिपौ वा व्ययराशियुक्ते । षडान्त्यपि वा
यदि लग्नयुक्ते दीर्घायुरस्येति शुभेच्छित्तेत् । कर्मचरे णापि
विचिन्त्यमायुर्दीर्घं सुहृद्वोच्चयुतेन तेन । केन्द्रस्थितैः कर्म-
विलग्नरन्ध्रनाथैस्तथैवाय रुदाहरन्ति । प्रोक्तयहैर्व्यामचरै-
स्त्विर्भिर्भास्मान्जैः केन्द्रगतैस्तथैव । खक्षेत्रकोणादिग-
तैर्विशेषाद्वदन्ति दीर्घायुरुदारचित्ताः । चतुरस्ते शुभैर्युक्ते
लग्ने शुभसंयुते । गुरुणा डिसंयोगे पूर्णमायुर्विनि-
र्दिशेत् । केन्द्रान्तिते विलग्ने शुभगुरुक्षसमन्विते । ताभ्यां
निरोक्तिते वापि दीर्घमायुर्विनिर्दिशेत् । त्रिषडायगता:
पापाः शुभाः केन्द्रिकोणाः । लग्ने शेबलसंयुक्ते
पूर्णमायुर्विनिर्दिशेत् । षट्सप्तरन्ध्रभावेष शुभेशसहितेषु
च । त्रिषडायेषु पापेषु पूर्णमायुर्विनिर्दिशेत् । रन्ध्राधिपे
विलग्नस्ये गुरुगुक्षेच्छिते युते । लग्ने शेकेन्द्रराशौ वा दीर्घ-
मायुर्विनिर्दिशेत् । रन्ध्राधिपे त केन्द्रस्ये गुरुगुक्षेच्छिते
युते । लग्ने शेबलसंयुक्ते दीर्घमायुर्विनिर्दिशेत् । लग्नाधिपो
यदा केन्द्रे लग्नादेकादशालये । सर्वयहकरं रिष्टमेकोऽपि
विलयं नयेत् । उच्चान्तैस्त्विभिः खेटैर्लग्नरन्ध्रेश्चसंयुतैः ।
रन्ध्रे पापविहीनैस्तैर्दीर्घमायुर्विनिर्दिशेत् । रन्ध्रस्थितैस्त्विभिः
खेटैः खोच्चमित्रस्वगेहगैः । लग्ने शेबलसंयुक्ते दीर्घमायुर्विनिर्दिशेत् ।
पापारावताटिभागस्थाः पापाः सर्वे शुभास्तथा । केन्द्रिकोण-

गणित्याः पूर्णमायुर्विनिर्दिशेत् । षडाष्टमव्यये पापा
लग्ने शे दुर्बले यदि । अत्यायुरनपत्यो वा शुभदग्धोगत-
र्जिते । क्रूरषष्ठांशके वापि रन्ध्रे भानुजेऽपि वा । पापा-
न्विते पापटटे त्वलमायुर्विनिर्दिशेत् । चतुर्थगते पापे शुभ-
दग्धिविवर्जिते । बलहीने विलग्ने शे त्वलमायुर्विनिर्दि-
शेत् । व्यायामी पापसंयुक्तौ शुभदग्धिविवर्जितौ । क्रूरषष्ठांशगौ
वापि त्वलमायुर्विनिर्दिशेत् । आयुर्योगस्त्विधा ग्रोक्तः स्व-
त्वमध्यचिरायुषः । इति शतपूर्वमत्यायुर्मध्यमायुस्ततो
भवेत् । सप्तायाः प्राक्, ततः पूर्णमायुरत्वं वदन्ति हि ।
अत्यायुर्दिननाथस्य शत्रौ लग्नाधिपे यदा । समत्वे मध्य-
मायुः स्थानिके दीर्घायुरादिशेत् । बलहीने विलग्ने शे
जीवे केन्द्रतिकोणगे । षडाष्टमव्यये पापे मध्यमायुस्तदाहृ-
तम् । शुभे केन्द्रतिकोणस्ये शनौ बलसमन्विते । षष्ठे
वाष्टटमे पापे मध्यमायुस्तदाहृतम् । लग्ने तिकोणे केन्द्रे
वा मध्यमायुश्च मित्रिते । अत्यायुर्योगजातानां विपत्ता-
के मृतिप्रदः । मध्यमे प्रत्यर्बेशान्तर्ति दद्याद्विशेषतः ।
अष्टमेशदशा कष्टा पूर्णायुर्योगसंज्ञके । योगायुरि ति नि-
श्चिलं जातस्यैवं वदेद्दुष्टः । आयुर्विलग्नाधिपती बलेन
ज्ञीनौ धरास्त्रव्यहृतेशयं त्रौ । युद्धे मृतिं तस्य वदन्ति
तज्ज्ञाः शस्त्रेण वा तन्मरणं विशेषात् । रन्ध्राङ्गनाथौ यदि
वा रिषुस्त्रौ राहृन्तितौ केतुयु तौ सस्त्रन् । ब्रणेन युद्धे मृ-
तिमाङ्गरायां शस्त्रेण वा तन्मरणं विशेषात् । रन्ध्राङ्ग-
नाथौ यदि वा रिषुस्त्रौ राहृन्तितौ केतुयु तौ समन्तौ ।
तज्ज्ञकालेऽप्यथ वा विपाके शस्त्रेण चौरैर्मरणं प्रयाति ।
रन्ध्राङ्गपौ वाहननाथयुक्तौ तत्त्वात् मृतिं तस्य वदन्ति
तज्ज्ञाः । मृतिं तज्जीर्णाद्युरुसंयुतौ तौ देहेशजीवौ रि-
युगावजीर्णात् । लग्नेश्वरे वाहननाथयुक्ते वागीश्वरे-
र्योपि युते तज्जीर्णात् । देहेश्वरे वाहनविशभावनाथान्तिते वा
मरणं तज्जीर्णात् । रन्ध्रेश्योगान्तरणं दशायामन्तर्दशायामथ
वा वदन्ति । पित्रादिभावाधिपयोगदछ्वा पित्रादिकानां
मरणं तथैव । मृत्युङ्गपौ भानुहुतेन युक्तौ दुस्थानगौ
वा विषभक्षणेन । राङ्गच्छजाभ्यां सर्वाहृतौ च दुस्थावुद्ध-
व्यनात्त्वा मृतिं वदन्ति । षष्ठे श्वरे भानुहुते सराहृकेतौ
मृगाङ्गेतिसुदाहरन्ति । जीवेन युक्ते गजभीतिस्य जातस्य
चन्द्रेण युतेऽन्तभीतिम् । मृद्यान्तिते तावशभानुपुत्रे मृगात्म-
श्वङ्गात् शुनकात् समौमि । षष्ठस्थिते भानुहुतेऽपि चैवं वि-
ना स्वतङ्गस्त्रहं सखेटे । छुखेशभाव्ये शविलग्ननाथास्त्रि-
कोणगाः केन्द्रगतात्म्यं सर्वे । भक्तौ यदा तत्परिपाकाले